

SÍLA OSOBNOSTI

Se svým čtyřnohým kamarádem navštěvuje
nemocné a nabízí jim léčivou energii

Terapie psí láskou

SOŇA SVOBODOVÁ

✎ TOLIK ÚSMĚVŮ od cizích lidí jsem snad nikdy nezaznamenal, všechny míří pod náš stůlek na zahrádce smíchovské kavárny. Tam leží malá kolie šeltie (5), na zádech dečku s nápisem Pes canisterapeut. Občas se projde mezi stoly, přitulí se tam, kde je vítaná, a pak se vrátí k nohám svého pána.

„Sid měl už od štěněte výjimečné vlastnosti. Byl hodný, poslušný a mazlivý,“ popisuje zjevné přednosti svého psa Tomáš Müller (29) z Prahy. Právě ty je oba předurčily pro nečekanou kariéru.

Štěně třibarevné šeltie si Tomáš, toho času povoláním řidič České pošty, pořídil v roce 2011 a brzy s ním zašel do výcvikového centra Helpes v pražském Motole. Sid se rychle učil, byl nekonfliktní a přátelský. „Když se ukázalo, jaký je, cvičitelé mi navrhli, že by se hodil na canisterapii. Zkusili jsme to a zjistili, že je na to opravdu hrozně šikovný,“ vypráví s nadšením Tomáš. Při canisterapii je zásadní, aby pes, který pod vedením svého pána funguje jako terapeut, měl rád lidi, chtěl s nimi být v blízkém ➔

FOTO ARCHIV TOMÁŠE MÜLLERA

„Pes z vás
vytahuje
nemoc,“ je
přesvědčený
Tomáš Müller

kontaktu, aby byl trpělivý a vychovanější. Pak může zájemcům předávat svou pozitivní energii, hřejivé teplo a láskyplný životadárný dotek.

Sid bez zaváhání zvládl základní i speciální zkoušky už ve svých osmnácti měsících, tedy ve věku psí puberty, a se svým pánem se tak dostal do databáze dobrovolných canisterapeutů.

Jako první projevil zájem z Dětského centra při Thomayerově nemocnici v pražské Krči. Tomáš se Sidem tam začal docházet hned v roce 2012. Tomáš vzpomíná především na tříletého chlapečka s nedovyvinutým mozkem, který byl upoutaný na lůžko a s okolím vůbec nekomunikoval.

„Sid si k němu lehl, olizoval mu tvář, já jsem mu rozvířal křečovitě sevřené pěstičky, a když je po čase povolil a po třech měsících se usmál, dohnalo mě to až k slzám,“ přiznává své dojetí Tomáš.

Podobně na tom byla o něco mladší holčička, které pravidelné návštěvy psího terapeuta rozhýbaly nejen mimické svaly v obličeji, ale i šijové svaly.

„Canisterapie je pro děti, které se narodily s vážným postižením, velkým přínosem,“ potvrzuje ředitelka centra MUDr. Jaroslava Lukešová

a doplňuje, že všechny kontakty jsou pro tyto děti důležité.

Dvojice začala chodit i do školky s autistickými dětmi v Praze-Kamýku. Pasivní děti Sid lákal ke kontaktu a komunikaci, aktivní naopak zklidňoval.

K tomu přibrali návštěvy u bezmála dvouleté holčičky, jejíž maminka oslovila Tomáše soukromě. Jezdili i do Centra Filipovka, o. p. s., Hornomlýnská v Praze 4. „Chodili k nám několik let a tvořili spolu opravdu výborný tým,“ chválí si je Lucie Kocarová, vedoucí odlehčovací služby z Filipovky.

„Dokázali terapii způsobit různým typům postižení. Tomáš byl navíc velmi ochotný, vycházel nám vstříc a klidně přijel i kvůli jednomu dítěti.“

Terapie několikrát týdně ale začala Sida zmáhat. „Najednou jsem viděl, že je toho na něj moc, začal se chovat jako starý dědek, sotva chodil, nevnímal okolí,“ popisuje Tomáš Sidovo krizové období.

„V Helppesu mi doporučili, abych ho nepřetěžoval, a tak jsme nejdříve na půl roku úplně vysadili jen jednu týdně.“

„Víte, Tomáš má jednu výraznou vlastnost, na dnešní dobu je to ne-

obvykle hodný člověk a pro druhé by se rozkrájel,“ vysvětluje mi Veronika Paldusová, koordinátorka dobrovolníků organizace Helppes, co je na tomhle spolupracovníkovi opravdu výjimečné. „Pomůže každému, kdo to potřebuje. A je vidět, že to je i jeho hlavní motivací při canisterapii. Od začátku pomáhá i s organizací velkých akcí, nevynechal snad jedinou.“ Proto ho vedení společnosti nominovalo na cenu Křesadlo pro dobrovolníky, kterou Tomáš v roce 2015 po zásluze získal.

V současnosti jezdí Tomáš se Sidem už rok a půl do dialyzačního centra na Strahově, kde jsou převážně starší lidé. Ti chlupatého terapeuta vyčerpávají o poznání méně, ale i pro ně je psí přítomnost neuvěřitelnou vzpruhou, která vrací úsměv na tvář.

„Pes z vás vytahuje nemoc,“ je přesvědčený Tomáš. „Bourá ji. Když u vás leží, je to jako deset paralenů najednou.“ Dobře ví, o čem mluví. Doma má ještě další dvě šeltie, s péčí o ně mu pomáhá jeho maminka, která už je v důchodu. „Když na vás všichni tři leží, tak ani nevíte, jestli jste nemocný nebo zdravý,“ směje se, napije se kávy a směrem

pod stůl prohodí: „Dáš si kapučíno, Side?“ Sid je hned u něj, zunkne si z hrníčku a na povel „To stačí,“ zase spokojeně ulehne.

Na spolupráci s obecně prospěšnou společností Helppes je Tomáš Müller patřičně hrdý. Až tak, že si vyžádal povolení použít její logo na oblečení, které při canisterapii používá. „V nemocnici jsem zjistil, že je to důležité. Tím, že jsem označený, lidé hned chápou, že patřím k Helppesu.“ Tomáš se do „služebního“, jak sám říká, obléká na všechny oficiální akce organizace a spolu se Sidem ji tak vzorně reprezentuje.

Pro své porozumění lidem i psům, ale nejspíš i pro ochotu, spolehlivost a loajalitu dostal od společnosti Helppes nabídku spolupracovat na profesionálním výcviku asistenčních a vodicích psů. „Mile mě to překvapilo. Můj koníček by se tak stal mou prací,“ říká šťastně. A vysvětluje, že to je víc než práce. Nedá se prý totiž dělat bez toho, že by člověk psům nerozuměl, že by jim nedokázal číst z očí. Když se pak spolu se Sidem bez povelu jednomyslně zvednou k odchodu, je jasné, že našel práci na míru. ■

NEJLEPŠÍ LÉTA

Z dětství se dá čerpat pořád. Já dodneška všechno čerpám z dětství a jsem rád, protože to je dobrou inspirativní věc.

herec LUKÁŠ PAVLÁSEK, týdeník Televize